

[Print](#)

BRABANTS DAGBLAD

09-08-2006

Voor vier ton heb je meer huis in België

Woensdag 9 augustus 2006 - Tilburg - Goedkope woningen trekken Nederlanders al jaren naar België. De lokale jeugd legt het af tegen de concurrentie.

Jo Manders staat langs de doorgaande weg in Poppel. De auto's met gele kentekens ziet hij al vijftientig jaar langskomen. 's Ochtends in een lange stoet richting Tilburg, tegen de avond de andere kant op. Van alle inwoners van Ravels, waar Poppel onder valt, is 24 procent Nederlander. „We zijn er goed mee. Ze doen boodschappen, geven hier hun geld uit“, zegt de 76-jarige Manders. Hij is zelf geboren Nederlander maar woont al 25 jaar in Poppel en is met een Belgische getrouwd. Inmiddels is bijna de helft van de Poppelse bevolking Nederlander. Manders wijst zes, zeven huizen langs de hoofdweg aan. „Die, en die, en die daar.“

En dat is dan alleen nog maar Poppel. Duizenden Nederlanders besloten de afgelopen jaren de sprong naar België te maken. Tot vijftien jaar geleden lag het aantal verhuizingen tussen de twee landen redelijk in balans. Maar die balans slaat inmiddels door.

Sinds 1995, blijkt uit cijfers van het Centraal Bureau voor de Statistiek, zijn 33.000 meer Nederlanders naar België vertrokken dan andersom. Vooral bij Tilburg, Maastricht en Eindhoven zijn de Belgische grensdorpjes 'overspoeld' door Nederlanders, die vaak wel in eigen land blijven werken.

Was de (rijke) Nederlander vroeger op zoek naar belastingvoordeel, inmiddels wil hij gemoedelijkheid en vooral: goedkope huizen. Want ook dat komt naar voren uit de cijfers van het CBS. België is populair vanwege de betaalbare woningen.

Elke zondag ziet de Belgische Nederlander Manders wel een paar 'Hollanders' rondrijden, spiedend naar bouwgrond of een huis.

Natuurlijk zijn de prijzen over de Belgische grens gestegen, zegt Rob van der Vlist (40), bemiddelaar in onroerend goed te Baarle-Nassau. „Maar voor vier ton heb je in België veel meer huis dan in Tilburg.“ Wonen in België is nog altijd heel aantrekkelijk, wil hij maar zeggen. Maar dan moet het wel 'vlak' over de grens zijn. Want er zijn ook Nederlanders die het na een paar jaar voor gezien houden in België. Vooral in de plaatsen wat verder van de grens, zegt Van der Vlist. „Dan zit je daar in je villa in Oud-Turnhout. De man werkt, hij rijdt elke dag naar Nederland. Maar de vrouw zit daar dan maar. Dan zijn sociale contacten wel heel belangrijk. Die bouw je niet zomaar op.“

Tim van Oosterhout (29), afkomstig uit Oosterhout, denkt daar anders over. Hij trok met zijn vriendin Marjan Beetstra vier jaar terug in een appartement in Weelde. „We zijn met een fles wijn in de hand kennis gaan maken met de burens en we zijn lid geworden van de tennisclub. Dat was voor ons een principe-kwestie, we wilden echt in België gaan wónen. Sommige Nederlanders zeggen: 'Belgen zijn stug, je krijgt geen contact met ze'. Maar dat ligt dan toch écht aan henzelf. Die mensen slaan vóór Poppel rechtsaf naar de villawijk en komen zelden in het dorp. Tja, dan wordt contact wel moeilijk, ja.“

Intussen is de Nederlandse huizenjacht voor Belgische jongeren een probleem aan het worden. De net afgestudeerde Vlamingen leggen het met hun eerste loonstrookje in de hand af tegen de Nederlandse tweeverdieners. Die ook nog eens worden gesteund door de gunstigere hypotheekrente-aftrek. „Onze jongeren kunnen niet concurreren. Daarom nemen we de laatste jaren maatregelen“, zegt burgemeester Leo Van Nooten van Ravels. „We proberen sociale bouwgronden te creëren en afspraken te maken met projectontwikkelaars, zodat ze 15, 20 procent voor mensen uit Ravels bouwen.“

Ravels is behoorlijk afgestemd op de 'import', de Nederlanders hebben er hun draai gevonden. De Nederlandse ochtendkranten vallen keurig om zeven uur op de mat. „De Nederlanders zitten in de oudercommissies, het schoolbestuur“, vertelt burgemeester Van Nooten. In oktober zijn er verkiezingen in de gemeente, 478 Nederlandse hebben zich ingeschreven om te stemmen. Dat betekent dat ze vanaf nu stemplicht hebben. We zijn blij met onze Nederlandse vrienden, zoals ik ze altijd noem. Het cultuurverschil wordt kleiner en kleiner.“

Dat is niet het geval in Turnhout, drie dorpen verderop. Daar zijn Van Oosterhout en Beetstra uiteindelijk gaan wonen. Aanvankelijk huurde het stel in Weelde voor 500 euro een appartement van 100 vierkante meter. „Dat kost in Nederland al gauw duizend euro.“ In maart 2004 verhuisden ze naar het centrum van Turnhout. Een herenhuis voor 215.000 euro, met 300 vierkante meter vloeroppervlakte. Een half uur van Tilburg, 25 minuten van Antwerpen. „Ideaal. Maar toch is voor ons het belangrijkste: de sfeer. Het is minder gestrest. We hebben er nog geen moment spijt van gehad.“

En zo zijn er meer, in zijn kennissenkring. Laatst had Van Oosterhout een reünie met zijn oude vrienden van de middelbare school. Allemaal van zijn leeftijd, 'tweeverdieners die hard willen werken'. „Van de tien wonen er nog twee in Nederland. En zes in België.“